

[Behnke]

denne den bedste energiform er blevet undsagt af nogle fanatiske og bedrevidende miljø fortalere, er det nutidens og fremtidens vigtigste energikilde for industrien, medmindre man vil tilbage til dampmaskiner og oliemaskiner eller andre af de tekniske fremskridt, man havde i 1887.

Når industrien således skal have de nævnte billigere og rigelige mængder af elforsyning, er det nødvendigt, at elværkerne producerer energien på den mest sikre og rationelle måde, og her er det ikke Folketingets opgave at blande sig. Hvis elværkerne vurderer, at den bedste løsning prismæssigt og forsyningsmæssigt er store kraftværker, små kraftværker eller en kombination, så er det deres opgave at foretage valget og beslutningen, i stedet for at dette Ting presser nogle bedrevidende snævre bestemmelser ned over elproducenterne.

Alle disse skatteyderfinansierede og elfordyrende forsøg, som der er en tilbøjelighed til at ville tvinge elværkerne til at iværksætte, er alle udtryk for utidig indblanding. Elværkerne, som er et rimeligt kommercielt foretagende, har selv interesse i at gøre det så godt, så billigt, så rent og så sikkert som overhovedet muligt. Og hvorfor betvivle elværkernes egen dømmekraft?

Snart vil man tvinge elværkerne til at aftage el fra små tvivlsdomme halv- og helprivate foretagender til overpris, og snart vil man bestemme, hvilke brændsler elværkerne skal bruge. Det er klart, at halm, flis, affald osv. er gode bidrag, men det må være elværkerne, der med fingeren på pulsen skal bestemme, hvornår det er økonomisk og teknisk muligt at lade disse alternativer indgå i elproduktionen.

Skulle kommuner, private eller lav selv bygge decentrale kraftværker, har vi ikke noget som helst imod det, men så er det ikke Folketingets opgave at bestemme afregningspriser og andre forhold omkring sådanne initiativer.

Når denne dagsorden i det hele taget tager sigte på også, at Folketinget skal blande sig i, hvor store eller små – ja, mest små – elværker skal være, er grænsen for utidig indblanding derfor nået. Hvis de ordførere, som har udvist så megen vilje til at blande sig i elværkernes drift, er så interesseret i dette område, havde det været meget mere passende, om de havde valgt at lade sig opstille til bestyrelserne for selskaberne frem for at vælge Folketinget som

kampplads. Al erfaring viser, at når dette høje Ting blander sig, går det galt, og derfor skal min opfordring under denne forespørgsel være, at man overhovedet ikke vedtager nogen dagsorden, men at Folketinget holder fingrene fra elværkerne.

Jørgen Tved (FK):

Jeg ved så ikke, hvor grænsen går for, hvor meget Folketinget overhovedet må beskæftige sig med, men det kan vi måske få afgjort på et andet tidspunkt.

Det punkt på dagsordenen, vi nu behandler, hænger jo nøje sammen med de andre, vi tidligere har behandlet, og jeg må med det samme medgive, at vi fra Fælles Kurs vil stemme for den dagsorden, der er foreslået af de Radikale og af SF. Det vil vi, fordi vi har lige så lidt sympati for de store kulfyrede værker, som mange andre ordførere har givet udtryk for. Bl.a. forureningen fra disse værker spiller naturligvis ind i overvejelserne for os og er baggrunden for, at vi har besluttet at støtte den dagsorden, jeg lige har omtalt.

Det er ganske store beløb, der skal til for at standse forureningen fra de kulfyrede værker, og vi har naturligvis også set på, hvordan ressourcerne kan bruges bedst muligt; derfor mener vi, at de alternative energiformer, der er talt så meget om, også må ind i billedet, når det drejer sig om at forøge vores elproduktion.

Der er en anden ting, som tiltaler os i forbindelse med denne dagsorden, og det er, at man mener, der skal afsættes væsentlige midler til at forske videre for i udvikling af alternativ energi og i elbesparelser, for også de to ting hænger efter vores opfattelse sammen. Også her er vi meget enige med forslagsstillerne og mener, at det er den rigtige måde at klare problemerne på. Jeg synes, at man om hele debatten her kunne sige, at bjerget har barslet, og at det blev en mus. Det bliver vel det, der kommer ud af debatten her: at der faktisk ingenting sker på de væsentlige områder, og det kan godt være, at energiministeren og Socialdemokratiet føler sig lidt stødt på manchetterne, men udviklingen – den teknologiske og den videnskabelige udvikling – går stærkt på dette område, og det, det drejer sig om, er altså stadig væk at følge med, at forske, at være på højde med situationen, at få udviklet alle de alternative former for energi, som der overhovedet er muligheder for.